

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลองครักษ์

เรื่อง การจัดการมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลองครักษ์ ว่าด้วยการจัดการมูลฝอย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘
มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหาร
ส่วนตำบลองครักษ์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลองครักษ์และนายอำเภอบางปลาม้า
จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลองครักษ์ เรื่อง การจัดการมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลองครักษ์ ตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว
ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ
ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด
ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า มูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เกิดจาก
อาคารที่พักอาศัย ธุรกิจร้านค้า สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด
สถาบันต่าง ๆ รวมทั้งมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ
หรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ ได้แก่ แก้ว กระจก โลหะ พลาสติก และวัสดุอื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

“น้ำชะมูลฝอย” หมายความว่า ของเหลวที่ไหลชะผ่านหรือที่ออกมาจากมูลฝอย ซึ่งอาจประกอบด้วยสารละลายหรือสารแขวนลอยผสมอยู่

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัวโดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กร

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์กรการบริหารส่วนตำบลองค์กร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลองค์กร ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กร

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีมีเหตุอันสมควร องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กร หรืออาจอนุญาตให้

บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้มีให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานแต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตรายและผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวแจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชนมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินกิจการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชนและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชน หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชนมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชนหรือบุคคลอื่นใดที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชนมอบหมายให้ดำเนินการแทนตามอัตราที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการกำจัดมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชนจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชน การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามองค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชน ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือสาธารณะนอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรชุมชนจัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือสิ่งเประอะเปื้อนที่ถูกสุลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบหรือทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างอันเป็นของเอกชนทั้งของตนเองหรือบุคคลอื่น

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ค้าย เชื้อ หรือชุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่สาธารณะอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรค์ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรค์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มมูลฝอยสะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการจัดเก็บ ขน และกำจัดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเวลาที่กำหนด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินว่างเปล่านั้น ยังคงเพิกเฉย ละเลย หรือกระทำการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรค์ทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานที่ดังกล่าวและผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่านั้น ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด

(๖) ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมทิ้งกากอุตสาหกรรม และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนรวมไปกับมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรค์ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ พร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรข้าราชการ หรือสำเนาบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับอนุญาต และมีการดำเนินกิจการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขกับผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บ ขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๐ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด - เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีป้มนูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซล ๕%)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทย ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจน ชื่อตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่เหมาะสม เช่น เสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้ายางสูงถึงแข้งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกต้องลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาล

(๒.๒.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

(๒.๒.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

(๒.๒.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรก หรือก่อให้เกิด

เหตุรำคาญ

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) หลักเกณฑ์ด้านยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๓.๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิด

เป็นแบบที่ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย

(๓.๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอย

เพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงาน

(๓.๑.๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟวับวาบติดไว้ประจำยานพาหนะ

ชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เปิดให้สัญญาณขณะปฏิบัติงาน

เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

(๓.๑.๔) ยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัย สำหรับการปฏิบัติงาน

ระดับที่ขนถ่ายมูลฝอยใส่ในตัวถังยานพาหนะต้องไม่สูงเกินไปหรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ

ของผู้ปฏิบัติงานในขณะปฏิบัติงาน

(๓.๒) หลักเกณฑ์ด้านผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำยานพาหนะขนมูลฝอย

(๓.๒.๑) ควรได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

(๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม

สำหรับปฏิบัติงานในขณะทำหน้าที่เกี่ยวกับเก็บ ขนมูลฝอย

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๔ ในการดำเนินการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล เช่น สวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้งและทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลโดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้วให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลและทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดยานพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับสถานที่ทำความสะอาดยานพาหนะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ประชาชน

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรียกราดให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น ไลโซน ๕% แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) ควรมีการตรวจสอบสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๒.๒) ขณะปฏิบัติงานต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้ายางหุ้มสูงถึงแข้งและทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้ายางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) ควรมีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอย ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล เช่น สวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้ายางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) ทำความสะอาดพาหนะเก็บ ขนมูลฝอยอย่างน้อยสัปดาห์ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออกปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยแล้ว สำหรับสถานที่ทำความสะอาดยานพาหนะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ประชาชน

(๓.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะให้จัดการเก็บให้เรียบร้อย

(๓.๔) ควรมีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาล ตามประเภทของระบบกำจัด

(๔.๒) ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล เช่น สวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้ายางหุ้มสูงถึงแข้งและทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๔.๓) ควรมีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันวันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรกษณ์เท่านั้น การขอต่ออายุใบอนุญาต

จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้นำความในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ให้นำมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ในกรณีที่มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นเหตุการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับ จนครบจำนวน

ข้อ ๑๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลองค์กรักษ์

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึก การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับ ใบแทนใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรักษ์ หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรักษ์ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๗ ผู้ใดที่รับอนุญาตเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เมื่อต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๘ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลองค์กรักษ์เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ธนากร มโนธรรม

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรักษ์ ปฏิบัติหน้าที่

นายกองการบริหารส่วนตำบลองค์กรักษ์